Transsexualism. Complications that Occur when a Person Decides to Change their Sex

[Transsexualismul.
Complicațiile ce intervin atunci
când o persoană decide să își
schimbe sexul]

Iulian – Andrei VLAD¹

¹Faculty of Law, Stefan cel Mare University
from Suceava, Romania.

Abstract: This paper raises some difficulties that a transgender person can face. At present there is no clear law in Romania about what transsexualism means, so the views in the Romanian society are controversial. The term difficulty aims is to highlight: discrimination of the society over transgender people and legal issues that arise when a person changes his gender (change of identity documents, validity of marriage after the transformation process, etc.)

Keywords: *sexuality; transgender; change; discrimination; surgery; gender.*

How to cite: Vlad, I.-A. (2019). Transsexualism. Complications that Occur when a Person Decides to Change their Sex. *Moldavian Journal for Education and Social Psychology*, 3(1), 15-20. doi:10.18662/mjesp/06

I. Introducere

Operația de schimbare a sexului reprezintă procedura chirurgicală prin care o persoană își modifică funcțiile caracteristice sexualității sale (aspectul fizic), (transgen), pentru a semăna cât mai mult cu sexul dorit de aceasta. Această operație pare să fie una relativ simplă la prima vedere, dar este una dintre cele mai complexe operații din toate punctele de vedere, întrucât reprezintă practic o schimbare a identității unei persoane (atât din punct de vedere fizic, cât și din punct de vedere juridic) (Edwards, 2016).

II. Analiză amănunțită a transsexualismului. Aspecte de ordin medical, psihologic și juridic

II.1. Aspecte medicale și psihologice

Specialiștii definesc transsexualismul ca fiind “o tulburare de identitate”, acea situație în care o persoană simte că aparține sexului opus, așadar ea decide să facă schimbarea de sex pentru binele personal, atât fizic cât și psihic.

Această “definiție” exclude homosexualii, travestiții, precum și persoanele care suferă de anumite sindromuri (sindromul lui Klinefelter, al lui Turner etc.). Desigur, sunt mai multe tipuri de transgender cum sunt travestiții, drag queens (reginele travestite) sau drag kings (regii travestiți), dar pentru a respecta limitele de cuvinte ale acestei lucrări, nu voi vorbi și despre aceștia, ci îi voi menționa doar.

II.2. Transsexualismul este o boală mintală?

În România, diagnosticul dat de medici era în general “tulburare de identitate, până în anul 2013, atunci când a fost publicată ediția a V-a a DSM (Diagnostic și Clasificare Statistică a Tulburărilor Mintale, conform căreia diagnosticul de tulburare de identitate sexuală a fost înlocuit cu cel de „disforie de gen”. Disforia de gen reprezintă acea stare de disconfort cauzată de discrepanța dintre identitatea de gen a cuiva și sexul pe care l-a dobândit la naștere.

II.3. Opinii doctrinale

Cei care susțin drepturile persoanelor transgender definesc boala mintală ca fiind acea stare care creează o stare de disconfort, dizabilitate și suferință. Totuși multe dintre persoanele transgender nu resimt aceste sentimente, deci nu putem considera transsexualismul ca fiind o boală mintală, ci mai degrabă cum îl descrie legea - ca fiind o disforie de gen.

Totuși, există și persoane care susțin faptul că transsexualismul este o boală mintală, dar opiniile sunt controversate în societatea contemporană.

Opinia marelui doctor Ioan Lascăr este următoarea: „transsexualitatea este o boală psihică, iar tratamentul ei este chirurgical”. Prof. dr. Ioan Lascăr este șeful Clinicii de Chirurgie Plastică și Microchirurgie Reconstructivă a Spitalului Floreasca din București, și e primul medic român care a realizat, integral operații de schimbare de sex.

III. Problemele transgenderilor în România

III.1. Problema discriminării transgenderilor în România

La apogeul acestei “descoperiri”, și anume faptul că omul are posibilitatea de a se schimba din femeie în bărbat sau invers, oamenii, în general, nu au avut un feedback întocmai pozitiv, așadar așa a apărut discriminarea creată între oamenii “normali” și transgenderii. România este una dintre țările conservatoare în privința drepturilor persoanelor lesbiene, bisexuale sau transgender. Așadar, în România este o oarecare discriminare între drepturile cetățenilor “normali” și drepturile ce se cuvin persoanelor transgender, lesbi, gay, etc. (Sandu, 2018). Discriminarea reiese din faptul că un cuplu gay, lesbi sau transgender nu se poate căsători în România, nu pot face copii în România, nu pot adopta, etc.

Această problemă a fost impusă materiei dreptului, așadar legiuitorul a trebuit să impună noi legi, prin care să formeze echilibrul pe care orice cetățean îl dorește în societate (Parlamentul României, 2009). Problema în cauză nu va putea fi rezolvată în totalitate în statul român nici până în anul 2020, dar acest lucru rămâne de văzut și în următorii ani. În prezent, atitudinile populației în ceea ce privește căsătoria între LGBT sunt controversate, neexistând nici un studiu științific în acest domeniu.

În perioada anilor 2000 – 2002 homosexualitatea a fost cea mai discriminată, așadar legiuitorul român a introdus o serie de legi prin care a egalizat drepturile dintre transgenderi și cetățeni. Pe lângă acest lucru, a încercat să introducă infracțiunea de homofobie, dar acest lucru nu a putut fi realizat în totalitate din cauza grupurilor religioase care sunt împotriva acestui lucru.

La începutul secolului XXI, legiuitorul român a introdus o lege care interzicea discriminarea. Legea prevedea protecția comunității LGBT. Obiectivul legiuitorului a fost acela de crea o egalitate între drepturile persoanelor LGBT și drepturile cetățenilor, ca astfel să existe acel echilibru dorit de lege. Practic, această lege deschide piața muncii și oferă drepturi persoanelor LGBT, precum: dreptul la angajare, asigurare medicală, accesul

la bunuri și servicii, egalitatea în fața justiției precum și alte servicii publice și de securitate socială.

În 2006, Uniunea Europeană a adoptat așa-zisa „Directivă a Reformării” (2006/54/EC).

Această directivă a fost o victorie pentru comunitatea LGBT. Uniunea Europeană propune diversificarea prevederilor existente ce țineau de egalitatea dintre sexe. Această directivă a fost influențată de jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene cu privire la LGBT-ism. Curtea a confirmat faptul că legislația ce asigură tratamentul egal între genuri este valabilă și pentru persoanele LGBT.

Data de 21 iulie 2015 a reprezentat o altă victorie pentru comunitatea LGBT, întrucât Curtea Europeană a Drepturilor Omului a hotărât, în premieră, faptul că persoanele, indiferent de genul acestora sau orientarea sexuală, au dreptul să alcătuiască o familie sau cel puțin să fie într-un parteneriat civil.

CEDO a decis că interzicerea acestor persoane de a-și exercita anumite drepturi reprezintă o încălcare în materia drepturilor omului.

IV. Probleme legale ce țin de schimbarea sexului (schimbarea actului de identitate, schimbarea sexului în timpul căsniciei)

IV.1. Legislația română ce reglementează schimbarea sexului unei persoane și schimbarea prenumelui acesteia.

Conform prevederilor din articolul 43 din „Legea nr.119 pe 1996 R2” (Parlamentul Romaniei, 1996) în actele ce țin de existența persoanei fizice (de naștere, de căsătorie, deces, etc.) este obligatoriu să se înscrie însemnări cu privire la orice schimbare suferită de persoana fizică în numeroase cazuri și inclusiv când această persoană este supusă unei operații de schimbare de sex. Însemnările se fac după hotărârea definitivă și irevocabilă a instanței.

Nu întotdeauna legea este aplicată așa cum trebuie, sau este echitabilă cu persoana transgender, așadar putem spune că nu reflectă obiectivul legii, acela de echitate. Un exemplu relativ cunoscut este Cazul Rees, în Regatul Unit.

Cazul Rees este un caz celebru în Regatul Unit în care este vorba despre un refuz de recunoaștere a noii identități a lui Rees, o persoană care s-a supus unei intervenții chirurgicale pentru schimbare de sex. După schimbare, ea solicită să i se schimbe și prenumele în actele de stare civilă, dar acest lucru este refuzat de autorități. Rees a invocat art.2 *dreptul la viață* și art.8 *dreptul la viață privată*, dar din pricina faptului că nu există o înțelegere

între Regatul Unit cu privire la drepturile transgenderilor, instanța pune în vedere absența încălcării dreptului la viață privată și lasă la voia guvernului Regatului Unit rezolvarea acestei probleme.

Valabilitatea căsătoriei: O altă problemă specială cu care se confruntă persoanele transgender apare la valabilitatea căsătoriei, din care cel puțin una din persoane este transgender. În România, nu se găsește nimic despre acest subiect în noul Cod Civil, fiind un subiect neatins de legiuitor. O asemenea căsătorie este relativ greu de desfăcut, întrucât cauzele care activează nulitatea absolută a contractului se regăsesc la data încheierii contractului ce îi unifică pe cei doi prin instituția căsătoriei. În legislația română nu se găsesc cauze de nulitate ce apar după încheierea contractului.

Conform unor autori, actul de căsătorie ar trebui desfăcut după așa-zisa „transformare” a partenerului, doar că legiuitorul nu a reglementat această situație în România.

În prezent, se afirmă că persoana transsexuală este în măsură să își exercite dreptul garantat de Convenție. (art.12 Dreptul la căsătorie) (Parlamentul României, 2011). Acest lucru este posibil doar în statele care au reglementat strict căsătoria între persoanele LGBT. Totuși, în România nu este posibil acest lucru, așadar o eventuală căsătorie ar urma să se desfacă iar copii născuți din aceasta ar avea statutul de copii reieșiți din căsătorie.

Țările care recunosc și susțin comunitatea LGBT, inclusiv căsătoria între gay, lesbi sau transgenderi, sunt: Olanda, Belgia, Canada, Spania, Africa de Sud, Norvegia, Suedia, Argentina, Islanda, Portugalia, Danemarca, Brazilia, Franța, Anglia, Germania, Irlanda, Grecia, etc.

V. Concluzie

În concluzie, luând în considerare toate aspectele prezentate în această lucrare, putem considera faptul că transsexualismul nu este la fel de discriminat comparativ cu ultimul deceniu, iar comunitatea tinde să accepte mai mult aceste persoane “anormale” deoarece cetățenii și-au dat seama de faptul că transgenderii nu reprezintă o amenințare, ci sunt doar oameni care încearcă să își trăiască viața. Totodată, comunitatea LGBT a reușit în ultimii ani să înainteze cu pași mici dar siguri, întrucât majoritatea țărilor civilizate și dezvoltate au implementat o legislație avantajoasă pentru aceste categorii de persoane.

Bibliografie

- Edwards, C. (2016). *Cum e să faci operație de schimbare de sex*. Retrieved from <https://www.vice.com/ro/article/wn5pg4/cum-e-sa-faci-operatie-de-afirmare-a-sexului>
- Parlamentul Romaniei (1996). Cod Civil Legea nr. 119/1996 R2, art.43.
- Parlamentul Romaniei (2009). Noul Cod Penal / Art. 369 Incitarea la ură sau discriminare.
- Parlamentul Romaniei (2011). Noul Cod Civil Titlul 1. Dispoziții generale. Art. 259 Căsătoria
- Sandu, I. (2018). *Transgenderii nu mai sunt clasificați ca fiind persoane cu tulburări psihice*. Retrieved from <https://noizz.ro/lgbtq/transgenderii-nu-sunt-persoane-cu-tulburari-psihice/d8p9ebr>